

Darwinistlerden İşte Öylesine Hikayeler I

– fuatturker · 13 Kasım 2011

Bugün 7 bölümden oluşan bir yazı dizisine başlıyorum. "Darwinist'lerden İşte Öylesine Hikayeler"... "32 Kısım Tekmili Birden" mi derler eskiler? İşte öyle birşey....

Evrim literatürü, Rudyard Kipling'in hikayelerine benzeyen ve hiçbir şeyin kanıtı olmayan "işte öylesine hikayeler"le doludur.

Darwinistlerden ilk öylesine hikaye insanın dik yürüyüşü ve iki ayaklılığa geçiş üzerine . Bunu evrimciler su kökenli beslenmeye dayalı bir hikayeye anlatmaya çalışırlar. Kurguladıkları hikayeye göre; su kıyısında yaşayan hominidler (hayali evrim sürecinde yaşadığı varsayılan insansılar), su kökenli beslenmenin sağladığı çeşitli avantajlardan yararlanmış olabilir, bu da sözde evrim sürecinde iki ayaklı bir hareket tarzı kazanmalarına yol açmış olabilir.

Bu beslenme şekliyle ilgili, gıda bulma yarışında diğer etçiller tarafından görece daha az rahatsız edilmek, gıda toplamak için daha az zaman, sosyal etkileşim ve alet yapımı için daha çok zaman, su kökenli beslenmenin sağladığı ve gelişimde önem taşıyan bazı yağ asitleri gibi avantajları sayılır. Primatların su kenarında ve suyun içinde iki ayak üzerinde durma eğilimleri de bu faydalara eklenerek, insanın iki ayaklılığının böyle bir süreçte tamamlanmış olması gerektiği ileri sürülür.

R. Kipling de, filin hortumunu anlattığı hikayesinde şunları yazıyordu: "Günün birinde bir yavru fil annesinin gerektiği kadar yakınında durmuyordu. Nehrin parlak sularını gördü ve meraklı bir şekilde kıyıya yanaştı incelemeye koyuldu. Suyun yüzeyinde çıkıntı yapan bir tümsek vardı ve bunun ne olduğunu merak eden fil yavrusu daha yakından bakmak için suya doğru eğildi. Birdenbire o tümsek yukarı fırladı ve küçük filin burnunu yakaladı. [Bu, bir timsahtı]... Sonra filin yavrusu kalçasının üzerine oturdu ve kendisini geri itmeye başladı, itti, itti ve burnu giderek uzamaya başladı. Ve timsah çırpınarak kıyıya doğru çekildi ve kuyruğunun darbeleriyle suyu krema gibi beyaz yaptı; timsah da [filin burnunu] çekti, çekti ve çekmeye devam etti. "

Ne kadar benzer değil mi? Evrimcilerin "işte-öylesine" yaklaşımı hakkında ise kendisi de evrimci olan S. J. Gould şu sözleri söyler:

"...Bilim adamları bu masalların hikaye olduğunu bilirler; maalesef, bunlar profesyonel literatürde fazlasıyla ciddi ve gerçekse alınır. Daha sonra bunlar [bilimsel] 'gerçekler' haline dönüşür popüler literatüre girerler" (Stephen Jay Gould, "Introduction, " in Björn Kurtén, Dance of the Tiger: A Novel of the Ice Age (New York: Random House, 1980), xvii-xviii)

Gördüğünüz üzere, Kipling'in hikayeleri gibi, Darwinist'lerin hikayeleri de sadece hayal gücüne dayanır. Suyun kenarında iki ayaklılık kazanan hayali ataların hikayesi, su kıyısında hortumu uzayan fil masalından farklı değildir.

Bilimsel görüş: Maymunların hareket şekli insanın iki ayaklı yürüyüşünden daha kolay, hızlı ve verimlidir. İnsan ne bir şempanze gibi ağaçlar arasında daldan dala atlayarak ilerleyebilir, ne de bir çita gibi saatte 125 km . hızla koşabilir. Aksine insan, iki ayağı üzerinde çok daha yavaş hareket eder. Evrimin kendi mantığına göre, maymunların iki ayaklı yürümeye yönelmeleri anlamsızdır.

Ayrıca: Bir canlı ya tam dik, ya da tam dört ayağı üzerinde yürüyebilir. (Ruth Henke, "Aufrecht aus den Baumen", Focus, Cilt 39, 1996, s. 178) Bu ikisinin arası bir yürüyüş biçimi, enerji kullanımının aşırı derecede artması nedeniyle mümkün değildir.

II. Hikayeye devam edeceğim...